

Attritione ad remissionem sufficienti, & postea tanta Attritio ei superueniat, quæ licet de se non sufficiat ad remissionem, Sacramenti tamen calore adiuncto sufficeret, iuxta opinionem S. Tho. 3. par. q. 79. ar. 1. communiter receptam, scilicet per virtutem Sacramenti aliquem ex attrito contritum fieri, iuxta dicta supra. Quare magne curæ nobis huius Sacramenti susceptio esse debet, ut morientes beati semper viuamus. Sed peculiaris effectus gratiæ, quæ per hoc Sacramentum cõfertur, est auxilium contra tentationes quas homo tempore mortis patitur, quia sic morientis iudicium, & constantia valde turbatur corporis, & sensuum omnium imbecillitate. Quin & Demon acrius eum illa hora, quã quavis alia omnium peccatorum representatione, & spectris horrendis affligit. Quod vsu venire ijs non solet, quibus vita violenter eripitur, quia moriuntur integro iudicio & firmo, neque eiusmodi repræsentationibus affliguntur, ideo non ita necessaria est illis, ac huic, ista vnctio. Vnde scire debet esse hanc Vnctionẽ infirmis solum adhibendam, illis vero presertim, qui tam periculose decumbunt, ut in exitu vitæ constituti videantur